

Стадницька Ю.Ю.

Национальный университет «Львовская политехника»

РАЗМАХ ПРОСТРАНСТВЕННОЙ ДИФФЕРЕНЦИАЦИИ ЦЕН РЕСУРСОВ КАК ОСНОВА ИДЕНТИФИКАЦИИ ФАКТОРОВ РАЗМЕЩЕНИЯ ХОЗЯЙСТВЕННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

Аннотация

Обосновано важность идентификации факторов размещения хозяйственной деятельности. Предложено теоретико-методологические подходы к оценке специфических ресурсов, связанных с влиянием хозяйственной деятельности на качество окружающей среды. Осуществлен анализ пространственной дифференциации затрат на предотвращение загрязнения окружающей среды. Исследованы специфические ресурсы такие как «чистую окружающую среду»; «сравнительно дешевое сокращение выбросов в регионе при обеспечении экологически устойчивого развития»; ресурс «невысокие требования государства к воздействию на окружающую среду». Проанализировано пространственную дифференциацию расходов на предотвращение загрязнения окружающей среды.

Ключевые слова: «цена ресурса», пространственная дифференциация расходов, немобильны ресурсы, расходы на предотвращение загрязнения окружающей среды, фактор размещения, качество окружающей среды, хозяйственная деятельность.

Stadnytska J.J.

Lviv Polytechnic National University

RANGE SPATIAL DIFFERENTIATION PRICES OF RESOURCES AS THE BASIS IDENTIFICATION PLACING FACTORS OF ECONOMIC ACTIVITY

Summary

Substantiated the importance of identification of the factors placing of economic activity. Suggested the theoretical and methodological approaches to the evaluation of specific resources associated with the impact of economic activity on the quality of the environment. The analysis of spatial differentiation of the costs of pollution prevention. Investigated the specific resources such as the «clean environment»; «relatively low-cost emission reductions in the region, while ensuring environmentally sustainable development»; resource «low requirements of the state to the impact on the environment.» Analyzed the spatial differentiation of the costs of pollution prevention.

Keywords: «the price of the resource», the spatial differentiation of costs immobile resources, the cost of preventing pollution, a factor placing, environmental quality, economic activity.

УДК 336.012.23

НАУКОВІ ПІДХОДИ ТРАКТУВАННЯ СУТНОСТІ ФІНАНСУВАННЯ

Супрун О.О.

Херсонський державний аграрний університет

У статті досліджені наукові підходи трактування сутності фінансування. Проведений аналіз генезису економічного змісту фінансового забезпечення і фінансових ресурсів. Уточнено поняття фінансування. Здійснене порівняння розглянутих підходів до трактування сутності фінансування. Виявлені відмінності та спільні сторони дефініції «фінансування».

Ключові слова: фінансове забезпечення, фінансові ресурси, фінансування, фінансові відносини, форми фінансування.

Постановка проблеми. Динамічний розвиток національної економіки вкотре підтвердив неможливість її функціонування без ефективного фінансування. В процесі своєї діяльності підприємства генерують та використовують різні фінансові ресурси, забезпечуючи їх кругообіг. Саме від фінансування залежить весь процес виробництва будь якого господарюючого суб'єкта, його життєздатність та безпека. Тому питання вивчення сутності фінансування діяльності залишається в центрі уваги багатьох вітчизняних та закордонних вчених. Необхідність дослідження зазначеного напрямку обумовлена також проблемами підвищення ефективності фінансування діяльності аграрних підприємств й забезпечення їх стабільного економічного розви-

тку в довгостроковій перспективі, що підвищує актуальність даного питання.

Аналіз останніх наукових досліджень та публікацій. Питання наукового тлумачення сутності фінансування та таких його складових, як фінансове забезпечення й фінансові ресурси, розглядалися в наукових працях вітчизняних та зарубіжних вчених. Серед них Аранчій В.І., Бандурка О.М., Гудзь О.Є., Завгородній Т., Кашенко О.Л., Корецький М.Х., Коробов М.Я., Лайко П.А., Непочатенко О.О., Опарін В.М., Поддєрьогін А.М., Філімоненков О.С., Чупіс А.В. та інші.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Хоча у працях названих науковців й відображено різні аспекти сутності фінансування, фінансових ресурсів та фінансового забезпечення,

однак загальноприйнятої думки щодо трактування цих дефініцій у вчених-економістів немає. Тому питання сутності фінансування залишається неоднозначним в трактуванні та доволі дискусійним.

Метою статті є ґрунтовне дослідження, систематизація й узагальнення наукових підходів до трактування сутності фінансування та уточнення цієї дефініції на основі проведеного дослідження.

Виклад основного матеріалу. Фінансування як категорія економічної теорії виникло досить давно, а тому в сучасних науковців трактування її дефініції не викликає особливих суперечок. Стецюк П. [25], Шваб Л.І. [37], Гудзь О.Є. [5] та Кашенко О.Л. [10] зазначають, що сутність дефініції «фінансування» розкривається через призму головних її взаємозалежних складових: «фінансового забезпечення» й «фінансових ресурсів», що дозволяє визначити фінансування як процес забезпечення фінансовими ресурсами підприємства, який здійснюється прямо чи опосередковано для реалізації місії, завдань й виконання фінансових зобов'язань господарюючого суб'єкта.

Ключовим елементом фінансування виступають у першу чергу фінансові ресурси, без наявності яких весь процес є неможливим. Базовим аксіомічним положенням, закладеним фундаторами економічної науки, від якого залежить всі інші процеси, як на макро- так і на макрорівнях є твердження про обмеженість будь яких ресурсів, у тому числі й фінансових ресурсів, які, за визначенням Леось О. та Коваль І., є «основним ресурсом, без якого неможливе функціонування й розвиток компанії» [12], а тому і економіки в цілому. Слід зазначити, що питання обмеженості фінансових ресурсів досить гостро постало в період глобалізації світової економіки й відіграє ключову роль під час кризових її коливань. Саме відсутність необхідної кількості та нерациональна структура фінансових ресурсів призвели до руйнівних наслідків під час кризи 2008 р. Тому оптимальна кількість даного ресурсу на підприємстві є запорукою його розвитку й ефективного функціонування.

Аналіз наукових підходів до трактування сутності фінансових ресурсів як базового елемента фінансування діяльності підприємств виявив, що на сьогодні найбільш актуальними є декілька їх напрямів визначення (рис. 1.1), а саме: як грошових коштів; як джерел формування фінансових активів; як капітал-функція; як суми джерел формування усіх (не лише фінансових) ресурсів підприємства). Наприклад Чорна О. трактує поняття капітал як «фінансові ресурси підприємства, що необхідні для організації його господарської діяльності та використовуються в господарському обігу для одержання відповідних доходів» [36]. Зауважимо, що Опарін В.М., характеризуючи фінансові ресурси, стверджував, що не всі грошові кошти є фінансовими ресурсами, а «лише ті гроші, які роблять гроші» [18].

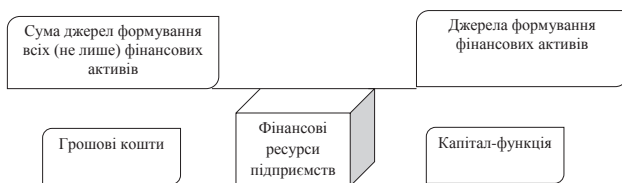


Рис. 1.1. Наукові напрями до трактування сутності фінансових ресурсів підприємства*

* Згруповано автором

Досить лаконічно підійшли до визначення досліджуваної категорії Балабанов І.Т. [1], Рясних Є.Г.

[23], Лайко П.А., Мних М.В. [11], Вахрин П.І., Нешитой А. С. [2], Завгородній Т., Вознюк Г. [6], які визначають сутність фінансових ресурсів як грошових коштів, що є у розпорядженні підприємства, з чим ми погоджуємося. Дещо модернізують їх точку зору інші вчені, але суттєво не змінюючи зміст дефініції. Наприклад Партин Г.О., Загородній А.Г. [22] трактують досліджуване поняття як сукупність коштів, що перебувають у розпорядженні підприємств і є джерелом їх виробничого та соціального розвитку.

Кравченко С.А. під фінансовими ресурсами розуміє матеріальне втілення фінансів як системи економічних відносин [9], з чим ми погоджуємося, адже Точильников Г.М. й Голомб Г.Є. методами й формами утворення фінансових ресурсів називають дохід, тоді як витрати – методи й форми їх використання [34].

Меренкова Л.О. [14] звертає увагу, що для сучасних підходів до трактування сутності фінансових ресурсів характерним є відсутність конкретизації форми їх використання: фондової або не фондової. Автор зауважує, що грошові фонди – це частина коштів, які мають цільове призначення, за допомогою яких здійснюється забезпечення діяльності й задоволення потреб виробництва, і які включають статутний фонд, фонд оплати праці, фонд соціального призначення, резервний фонд та ін. Тоді як в не фондовій формі підприємство використовує фінансові ресурси для виконання фінансових зобов'язань в тому числі перед бюджетом, банками, страховими організаціями та іншими фондами. Саме в не фондовій формі до суб'єкта господарювання надходять дотації, субсидії, спонсорська допомога. Тому Меренкова Л.О. вважає, що фінансові ресурси в не фондовій формі позбавлені цільової спрямованості.

Дану позицію розділяють Матвійчук О.Д. [13] й Хачатурян С.В. [35], які визначають фінансові ресурси, виходячи із вище окресленого. Так, Хачатурян С.В. під даною категорією розуміє частину коштів підприємства у фондовій і нефондовій формі, яка формується в результаті розподілу виробленого продукту, залучається до діяльності підприємства з різних джерел і спрямовується на забезпечення розширеного відтворення виробництва. Матвійчук О.Д. визначає фінансові ресурси як грошові кошти, які є сукупністю власних, позичених та залучених грошових доходів та надходжень підприємства, що знаходяться у фондовій і не фондовій формах та призначені для забезпечення процесу розширеного відтворення й виконання інших фінансових зобов'язань підприємства.

Разом з тим, погоджуємося із точкою зору Стецюка П.А., який аргументовано доводить, що «фондовий характер грошових коштів» не можна вважати суттєвою рисою фінансових ресурсів, тому що:

- посилення на цільовий характер використання фінансових ресурсів обмежує сферу використання грошових коштів;

- немає принципової різниці між «фондовими» та «не фондовими» фінансовими ресурсами;

- фонди фінансових ресурсів існують лише завдяки наявності даних ресурсів а не навпаки [26].

Крім того, варта уваги дефініція Філімоненкова А.С., який під фінансовими ресурсами розуміє «власний, позичений і залучений грошовий капітал, який використовується підприємством для формування своїх активів та здійснення виробничо-фінансової діяльності з метою отримання відповідного доходу, прибутку» [29]. На нашу думку дане трактування є дещо обмеженим, оскільки конкретизує

їх цільове використання, яке може бути значно ширшим, а ніж пропонуване автором.

Виходячи з того, що фінансові ресурси визначають як джерело формування активів, А.В. Чупіс, М.Х. Корецький беруть до уваги не лише форму, у вигляді якої фінансові ресурси залучаються до відтворювального процесу та джерела їх формування, а також уточнюють, що загальний розмір фінансових ресурсів відповідає «сукупності джерел фінансування цих засобів» [21].



Рис. 1.2. Наукові течії до визначення сутності дефініції «фінансове забезпечення» *

* Згруповано автором за даними [20]

Альтернативною є й інша точка зору, яка підкреслює зв'язок та взаємозалежність фінансових ресурсів з відтворювальним процесом й формами їх виявлення, яке сформульоване колективом вітчизняних науковців, а саме фінансові ресурси – це перерозподіл виручки та прибутку, акумульовані в цільових джерелах і перетворені у відповідну матеріальну форму, або призначені для здійснення певних витрат для забезпечення безперервності розширеного відтворення [21]. На нашу думку суттєвим недоліком даної дефініції є значне обмеження можливих джерел фінансових ресурсів, які вбачаються лише у виручці та прибутку, а тому не розкриває його сутність. Виходячи з цього, погоджуємося з Кравченко С.А., який основними називає такі ознаки фінансових ресурсів: засоби, що виступають у грошовій формі; засоби, що є в розпорядженні суб'єкта господарювання; засоби, які надходять з використанням фінансових методів мобілізації, тобто що виражають фінансові відносини [9]. Але варто додати, що фінансові ресурси виконуватимуть свою активну функцію в обігу підприємства лише за умови їх ліквідності, на чому акцентують увагу Гудзь О.Е. [5], Стецюк П.А. [26], Непочатенко О.О. [16] та інші.

Таким чином під фінансовими ресурсами варто розуміти сукупність засобів, виражених у грошовій формі, що знаходяться у розпорядженні підприємства, забезпечують виконання фінансових зобов'язань і є умовою функціонування та розвитку господарюючого суб'єкта.

Питання фінансування нерозривно пов'язане із фінансовим забезпеченням, наукові течії до визначення сутності якого подано на рис. 1.2.

Так, на думку Опаріна В.М. [18], Оспішева В.І. [30], Юрія С.І., Федосова В.М. [27; 31] фінансове забезпечення розглядається як процес організації фінансування на основі відповідної системи фінансування. Тоді як

Москаль О.І. розглядає дане поняття як сукупність економічних відносин, що виникають з приводу пошуку, залучення і ефективного використання фінансових ресурсів, а тому його варто тлумачити як «сукупність економічних відносин, що виникають з приводу пошуку, залучення і ефективного використання фінансових ресурсів та організаційно-управлінських принципів, методів і форм їх впливу на соціально-економічну життєдіяльність, що реалізується через систему фінансування у формах самофінансування, кредитування і безповоротного фінансування з бюджету» [15].

Іншої точки зору дотримується Сокирська І.Г., характеризуючи фінансове забезпечення позиції реалізації безперервного характеру відтворювальних процесів за рахунок власних і залучених фінансових ресурсів [24], тоді як Карпишин Н.І. вважає його системою джерел фінансування [7]. В той же час В.В. Глуценко, Ю.В. Параніч зазначають, що під фінансовим забезпеченням варто розуміти сукупність заходів направлених на забезпечення необхідними ресурсами суб'єктів господарювання для «здійснення визначених завдань їх стійкого функціонування» [4]. Разом з тим О.О. Кохалик і Л.С. Томашик акцентують увагу на тісному зв'язку фінансового забезпечення й фінансування, а тому вважають, що фінансове забезпечення підприємств є сукупністю форм, методів, принципів та умов їх фінансування [8], з чим ми погоджуємося.

Враховуючи аналіз даної дефініції, вважаємо доцільним розширити існуючі трактування і під фінансовим забезпеченням розуміти взаємозв'язок, взаємозалежність та взаємоузгодженість форм, методів, принципів та умов залучення фінансових ресурсів у грошовий обіг суб'єктів господарювання з метою забезпечення його функціонування та розвитку.

Отже, за визначенням Терещенко О.О. термін «фінансування» характеризує всі заходи, спрямо-

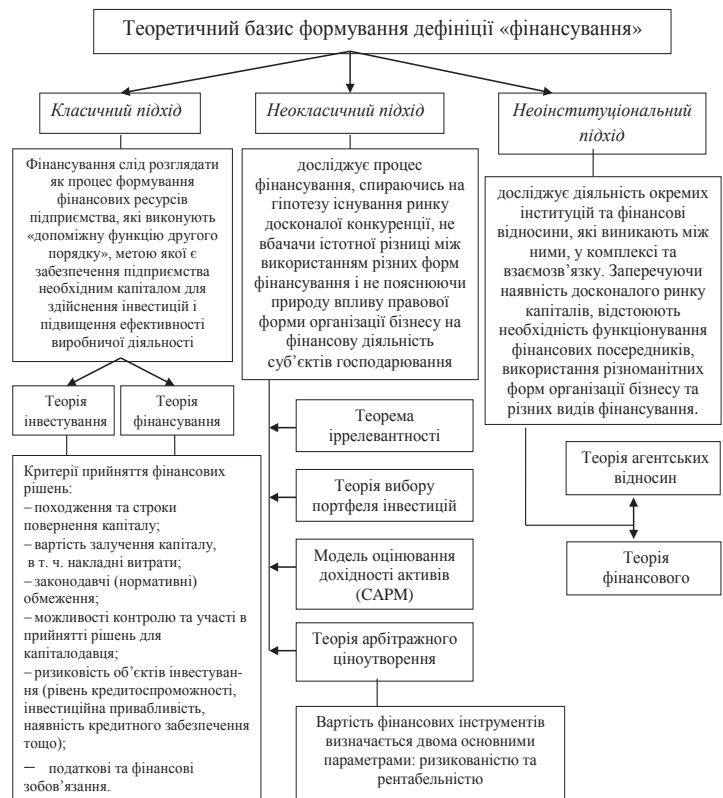


Рис. 1.3. Теоретичний базис формування дефініції «фінансування»*

* Згруповано автором за даними [16; 28]

вані на покриття потреби підприємства в капіталі, які включають мобілізацію фінансових ресурсів (грошових коштів, їх еквівалентів та майнових активів), їх повернення, а також відносини між підприємством та капіталодавцями, які з цього випливають (платіжні відносини, контроль та забезпечення) [28], що дозволяє характеризувати його як процес формування грошових активів та капіталу суб'єкта господарювання у всіх його формах. Крім того Стецюк П.А. дане поняття розглядає як певний етап формування фінансових ресурсів, який тісно пов'язаний із наявністю їх джерел [26], тому погоджуємося із визначенням, прихильниками якого є Гудзь О.Є. [5] та Кашенко О.Л. [10], які під фінансуванням розуміють «забезпечення необхідними фінансовими ресурсами витрат на розвиток народного господарства, які здійснюються за рахунок власних коштів суб'єктів господарювання, асигнувань з державного бюджету та інших фінансових джерел».

Разом з тим, виходячи з необхідності формування змісту поняття «фінансування», вважаємо за необхідне поглибити його теоретичний базис, що дозволить висвітлити дефініцію в контексті розвитку економічної теорії. Зауважимо, що перш за все вплив на формування поняття «фінансування» здійснив еволюційний розвиток економіки, трансформація якої вносила відповідні зміни у його сутність. Так, класична школа політичної економії дотримувалась точки зору на фінансування в площині бачення фінансових ресурсів як «допоміжної функції другого порядку», неокласики розглядали дане поняття через призму ринку досконалої конкуренції, тоді як теорія неінституціоналізму відстоювала необхідність фінансових посередників в управлінні грошовими потоками (рис. 1.3).

Варто зазначити, що класична школа політичної економіки, яка здійснила поглиблення теоретичної сутності багатьох фундаментальних підвалин економічної науки, значний внесок здійснила у формування змісту «фінансування», розглядаючи його із точки зору формування фінансових ресурсів, які у свою чергу вважала «допоміжною функцією другого порядку», метою якої є забезпечення підприємства необхідним капіталом для здійснення інвестицій і підвищення ефективності виробничої діяльності.

Переїнявши естафету попередників, неокласики у формуванні змісту «фінансування» спиралися на умови ринку досконалої конкуренції, не вбачаючи істотної різниці між використанням різних форм фінансування і не пояснюючи природу впливу правової форми організації бізнесу на її фінансову діяльність. Тому на їх думку вартість фінансових інструментів, які приймають участь у фінансуванні, визначається ризикованістю та рентабельністю, що покладено в основу чотирьох провідних теорій неокласичного підходу: теореми іррелевантності, теорії вибору портфеля інвестицій, моделі оцінювання доходності активів та теорії арбітражного ціноутворення.

Але нового змісту трактування дефініції «фінансування» здійснили представники неінституційного підходу, аргументовано довівши значення фінансових посередників у даному процесі і розробивши теорію агентських відносин та теорію фінансового посередництва. Вони досліджують діяльність окремих інституцій та фінансових відносин, які виникають між ними, у комплексі та взаємозв'язку. Заперечуючи наявність досконалого ринку капіталів, відстоюють необхідність функціонування фінансових посередників, використання різноманітних форм організації бізнесу та різних видів фінансування.

Висновки і пропозиції. Отже, розкрити сутність дефініції «фінансування» в одному комплексному визначенні практично неможливо. Це пояснюється тим, що кожна точка зору пояснює певний аспект цього поняття та заслуговує на увагу. На нашу думку зміст поняття «фінансування» розкривається через призму його взаємозалежних сутнісних складових, а саме фінансового забезпечення та фінансових ресурсів, на формування яких здійснив вплив еволюційних розвиток економіки, виокремивши класичний, неокласичний та неінституціональний підходи, що дозволило поглибити трактування цієї дефініції. Таким чином, під фінансуванням діяльності підприємства варто розуміти залучення фінансових ресурсів в грошовий оборот господарюючого суб'єкта, який здійснюється шляхом взаємодії, взаємозв'язку й взаємозалежності суб'єктів та об'єктів фінансових відносин через механізм фінансового посередництва.

Список літератури:

1. Балабанов И. Т. Основы финансового менеджмента / И.Т.Балабанов. – 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Финансы и статистика, 1999. – 512 с.
2. Вахрин П. И. Финансы / П. И.Вахрин, А. С. Нешиной. – М.: Маркетинг, 2000. – 502 с.
3. Гладій С. Фінансовий механізм інвестування інноваційного розвитку: теоретико-методологічний підхід до управління [Електронний ресурс] / С. Гладій // Наука молода. – 2005. – № 3. – Режим доступу: http://www.library.tane.edu.ua/images/nauk_vydannya/gHL8ef.pdf
4. Глуценко В. В. Інтегровані структури суб'єктів господарювання: визначення, сучасний стан функціонування та розвиток / В. В. Глуценко, Ю. В. Параніч. – Харків: СПД ФО Лібуркіна Л.М., 2005. – 64 с.
5. Гудзь О. Є. Фінансові ресурси сільськогосподарських підприємств [Текст]: моногр. / О. Є. Гудзь; ННЦ «Ін-т агр. економіка». – К.: [б. и.], 2007. – 576 с.
6. Завгородній Т. Державна економіка / Т. Завгородній, Г. Вознюк. – К.: Кондор, 2008. – 84 с.
7. Карпишин Н. І. Шляхи оптимізації фінансового забезпечення охорони здоров'я в Україні / Н. І. Карпишин // Світ фінансів. – 2009. – № 4. – С. 99-104.
8. Кохалик О.О. Проблеми малого бізнесу в Україні / О. О. Кохалик, Л. С. Томашик. – Львів, 2001. – 275 с.
9. Кравченко Светлана Анатольевна. Обеспеченность финансовыми ресурсами аграрных предприятий в процессе адаптации в рыночной среде [Текст]: учебник / С. А. Кравченко; Нац. науч. центр «Ин-т агр. экономики». Укр. акад. агр. наук. – К.: [б. и.], 2005. – 225 с.
10. Кашенко О. Л. Системне уявлення фінансів / О. Л. Кашенко. – Суми: Довкілля, 2001. – 98 с.
11. Лайко П. А. Фінанси підприємств: Підручник для студ. вузів / П. А. Лайко, М. В. Мних. – К.: Знання України, 2004. – 428 с.
12. Леось О. Механізми формування фінансових ресурсів підприємств / О. Леось, І. Коваль // Державне управління та місцеве самоврядування. – 2013. – Вип. 1. – С. 119-126.
13. Матвійчук Д. О. Теоретичні основи формування фінансових ресурсів підприємства в сучасних умовах господарювання. / Д. О. Матвійчук // Вісник Хмельницького національного університету. – 2008. – № 5 / Т. 2. – С. 80-82.

14. Меренкова Л. О. Сучасні підходи щодо визначення сутності фінансових ресурсів підприємства в ринковій економіці. / Л. О. Меренкова // Вісник економіки транспорту і промисловості. – 2010. – № 29. – С. 344-347.
15. Москаль О. І. Фінансове забезпечення розвитку агропромислового виробництва регіону (на матеріалах Чернівецької області): автореф. дис. ... канд. екон. наук / О. І. Москаль. – К., 2001. – 16 с.
16. Непочащенко О. О. Фінанси підприємств. Навч. посіб. / О. О. Непочащенко. – К.: Центр учбової літератури, 2011. – 328 с.
17. Олійник Д. С. Фінансове забезпечення розвитку сільськогосподарського виробництва: автореф. дис. ... канд. екон. наук / Д. С. Олійник. – К., 2001. – 16 с.
18. Опарін В. М. Фінанси (Загальна теорія): Навч. Посібник / В. М. Опарін – 2-ге вид., доп. і перероб. – К.: КНЕУ, 2002. – 240 с.
19. Опарін В. Фінансові ресурси та суспільний капітал / В. Опарін // Вісник НБУ. – 2001. – № 7. – С. 26-28.
20. Осьмірко І. В. Система фінансового забезпечення інноваційного розвитку: поняття, структура та принципи функціонування / І. В. Осьмірко // Бізнес Інформ. – 2012. – № 7. – С. 47-49.
21. Оцінка, аналіз, планування фінансового становища підприємства: науково-методичне видання / [Чупіс А. В., Корецький М. Х., Кашенко О. Л. та ін.]; за ред. д.е.н., професора А. В. Чупіса. – Суми: Видавництво «Довкілля», 2001. – 404 с.
22. Партин Г. О. Фінанси підприємств. / Г. О. Партин, А. Г. Загородній – К.: Знання, 2006. – 379 с.
23. Рясних Є. Г. Основи фінансового менеджменту / Є. Г. Рясних – К.: Скарби, 2003. – 238 с.
24. Сокирська І. Г. Діагностика фінансового забезпечення діяльності підприємства / І. Г. Сокирська // Фінанси України. – 2003. – № 1. – С. 89-93.
25. Стецюк П. Стратегічні домінанти фінансування розвитку агробізнесу [Електронний ресурс] / П. Стецюк – Режим доступу: [http:// agrofin.com.ua](http://agrofin.com.ua)
26. Стецюк П. А. Стратегія і тактика управління фінансовими ресурсами сільськогосподарських підприємств [Текст]: монографія / П. А. Стецюк – К.: Ін-т аграр. економіки, 2009. – 370 с.
27. Теорія фінансів: Підручник / Юхименко П. І., Федосов В. М., Лазебник Л. Л. та ін. За ред. проф. В. М. Федосова, С. І. Юрія. – К.: Центр учбової літератури, 2010. – 576 с.
28. Терещенко О. О. Фінансова діяльність суб'єктів господарювання: Навч. Посібник / О. О. Терещенко. – К.: КНЕУ, 2003. – 554 с.
29. Филимонов А. С. Финансы предприятий: Учеб. пособие / А. С. Филимонов – К.: Ника-Центр, Эльга, 2002. – 280 с.
30. Фінанси: навч. посіб. / О. Г. Близнюк, Л. І. Ланкова, В. І. Оспіщев та ін.; за ред. І. В. Оспіщева. – К.: Знання, 2006. – 415 с.
31. Фінанси: Підручник / За ред. С. І. Юрія, В. М. Федосова. – К.: Знання, Ф59, 2008. – 611 с.
32. Финансы / Под ред. Ковалевой А. М. – 4-е изд., перераб. и доп. – М.: Финансы и статистика, 2005. – 384 с.
33. Финансы [Текст] / ред. В. М. Родионова. – М.: Финансы и статистика, 1995. – 432 с.
34. Финансы хозяйства связи [Текст]: учебное пособие / Г. М. Точильников, Г. Э. Голомб. – 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Связь, 1970. – 312 с.
35. Хачатурян С. В. Сутність фінансових ресурсів та їх класифікація / С. В. Хачатурян // Фінанси України. – 2003. – № 4. – С. 77-81.
36. Чорна О. Э. Управление капиталом предприятия в условиях рыночной трансформации экономики Украины: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: спец. 01.02.04 «Економіка» / О. С. Чорна. – Одеса, 2005. – 20 с.
37. Шваб Л. І. Економіка підприємства: [навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів] / Л. І. Шваб. – 4-те вид. – К.: Каравела, 2007. – 584 с.

Супрун О.А.

Херсонский государственный аграрный университет

НАУЧНЫЕ ПОДХОДЫ ТРАКТОВАНИЯ СУЩНОСТИ ФИНАНСИРОВАНИЯ

Аннотация

В статье исследованы научные подходы трактования сущности финансирования. Проведен анализ генезиса экономического содержания финансового обеспечения и финансовых ресурсов. Уточнено понятие финансирования. Осуществлено сравнение рассмотренных подходов к трактованию сущности финансирования. Выявлены отличия и общие стороны дефиниции «финансирование».

Ключевые слова: финансовое обеспечение, финансовые ресурсы, финансирование, финансовые отношения, формы финансирования.

Suprun O.A.

Kherson State Agrarian University

SCIENTIFIC APPROACHES TO TREATING THE ESSENCE OF FINANCING

Summary

The article investigates scientific approaches to treating the essence of financing. It analyzes the genesis of the economic contents of financial supply and financial resources. The paper specifies the concept of financing. It compares the analyzed approaches to treating the essence of financing. The article highlights the common and different features of the definition «financing».

Keywords: financial supply, financial resources, financing, financial relations, forms of financing.